

Warszawa, 26 listopada 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

B 41j 19/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27356.

Kl. 15 i, 6.

Wilhelm Ritterfeld
(Berlin, Niemcy).

Sposób wytwarzania odbitek o częściowo jednakowej a częściowo różnej treści i powielacz rotacyjny, służący do wykonywania tego sposobu.

Zgłoszono 30 lipca 1937 r.

Udzielono 30 września 1938 r.

Pierwszeństwo: 30 września 1936 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu i powielacza do wytwarzania odbitek z oryginału z pismem odwróconym o wierszach, przebiegających w kierunku obrotu bębna drukującego, na arkuszach i t. d., zwilżonych uprzednio łatwo ulatniającą się cieczą.

Celem niniejszego wynalazku jest możliwość wykonywania odbitek, posiadających częściowo jednakową a częściowo różną treść. Konieczność posiadania takiego powielacza zachodzi np. przy wyznaczaniu kolejności obróbki przedmiotów na obrabiarkach i t. d. w kilku zabiegach roboczych. W tym celu potrzebne są liczne karty wykonania, z których każda posiada ten

sam nagłówek, zawierający np. oznaczenie maszyny, numer zamówienia, nazwę przedmiotu obrabianego materiału i t. d., natomiast zmienna treść podaje nazwę warsztatu (kuźnia, tokarnia, frezarnia i t. d.), rodzaj obróbki, tolerancję i t. d.

Sposób według wynalazku polega na tym, że odbijanie odbywa się w dwóch różnych miejscach bębna drukującego, a mianowicie w jednym miejscu jednakowy tekst oryginału zostaje przeniesiony na większą liczbę arkuszy, natomiast w innym miejscu na każdy zadrukowany arkusz przypada inna, stale zmieniająca się część oryginału.

Powielacz rotacyjny, służący do wyko-

wadniczy 4, dający się obracać wokół osi, da się zasadniczo z dwóch zespołów drukujących, nastawianych niezależnie od siebie, równolegle do osi bębna drukującego i ustalanych względem tej osi w danym położeniu drukowania. Każdy z tych zespołów drukujących może składać się — jak to zwykle bywa — z urządzenia zwilżającego i wałka dociskowego lub może posiadać jeszcze oprócz tego stół podawczy. Można również stosować tylko jeden stół podawczy, sprzęgany w zależności od potrzeby z jednym lub drugim zespołem. Korzystnie jest, jeżeli obydwa zespoły drukujące są umieszczone przesuwnie na jednym lub kilku wspólnych prętach prowadniczych lub szynach równoległych do osi bębna drukującego i nastawianych w znany sposób zarówno samoczynnie za pomocą bębna drukującego, jak i ręcznie. Nastawianie zespołu odbijającego treść zmiennej może przy tym odbywać się samoczynnie wierszami lub ustępami a ustalanie obu zespołów w danym położeniu drukowania może również odbywać się samoczynnie. Środki potrzebne do osiągnięcia takiego działania są znane. Inna cecha powielacza rotacyjnego według wynalazku polega na tym, że każdy zwilżacz posiada własny przewód dopływowy cieczy, nastawiany samoczynnie za pomocą bębna drukującego i odłączany niezależnie od sąsiedniego zwilżacza.

Inne szczegóły wynalazku wynikają z dalszego opisu przykładu wykonania powielacza.

Na rysunku uwidoczniono schematycznie przykład wykonania powielacza, a mianowicie: fig. 1 przedstawia widok z przodu, fig. 2 — przekrój pionowy wzdłuż linii I — I na fig. 1 i fig. 3 — zwiększony przekrój pręta prowadniczego zespołów drukujących.

Bęben drukujący 1 jest osadzony na osi 2 w ściankach bocznych 3 powielacza, w których umieszczony jest również pręt pro-

wadniczy 4, dający się obracać wokół osi, oraz pręt prowadniczy 5, osadzony na stałe. Na tych prętach są prowadzone przesuwnie sanki 6 i 7 zespołów drukujących. Każdy z tych zespołów składa się — jak to zwykle bywa — ze zwilżacza 8, 9 i wałka dociskowego 10, 11. W położeniu początkowym bębna drukującego 1 wałki dociskowe 10, 11 znajdują się ponad jego wycięciem 1a, wskutek czego umożliwiające jest przesuwanie obu zespołów bez obawy zamazania lub uszkodzenia oryginału z piśmem odwróconym, napiętego na bębnie drukującym.

Zespół 6 służy do odbijania zmiennej treści na arkuszach. W tym celu zespół ten posiada pasmo filcu 8a, zwilżające szerokość wiersza i zasilane ze zbiorniczka 8b poprzez zawór 8c. Również i wałek dociskowy 10 ma szerokość wiersza.

Zespół 7 służy do odbijania jednakowej treści na arkuszach. W tym celu zespół ten posiada pasmo filcu zwilżającego 9a, zajmujące kilka szerokości wierszy tak, iż zwilża na arkuszach pas, na którym mieści się cały odbijany ustęp oryginału. Pasma zwilżające 9a jest zasilane ze zbiorniczka cieczy 9b poprzez zawór 9c. Szerokość wałka dociskowego 11 odpowiada szerokości pasma filcu 9a.

Stół podawczy 12 do zadrukowywanych arkuszy (fig. 1) jest połączony z zespołem drukującym 6 przez odpowiedni sprężysty trzpień 13, który wchodzi w wycięcia 14 sanek 6. Dzięki zastosowaniu kilku wycięć 14 stół podawczy może być nastawiony rozmaicie względem zwilżacza 8a i wałka dociskowego 10. Stół podawczy 12 może być również połączony z zespołem 7. W tym przypadku sprężysty trzpień 15 współdziała z wycięciami 16 sanek 7.

Na pręcie 5 są umieszczone liczne wycięcia lub otwory 17, w które wchodzi nieprzedstawione na rysunku sprężyste trzpienie zespołów drukujących 6 względnie 7, dzięki czemu zespoły mogą być usta-

lone na pręcie 5 w danym położeniu drukowania.

Nastawianie zaworów 8c i 9c przy współdziałaniu sprężyny 19 (fig. 2) odbywa się przy współdziałaniu prętów zaworowych 18 z obrotowym prętem 4. Pręt ten posiada wycięcie 4a wzdłuż osi (fig. 3), na którego dolnej półce 4b opierają się dolne końce prętów zaworowych 18. Gdy pręt 4 jest obracany (w kierunku strzałek) w jedną i drugą stronę, co może odbywać się za pomocą nieprzedstawionego na rysunku znanego urządzenia, uzależnionego od napędzanego narządu powielacza, zawory 8c i 9c są podnoszone okresowo tak, iż ze zbiorniczków 8b i 9b może przepływać odmierzona ilość cieczy do pasków filcowych 8a i 9a. Samoczynne zamykanie zaworów 8c i 9c odbywa się podczas powrotu pręta 4 w położenie wyjściowe. Zadrukowane arkusze po opuszczeniu bębna drukującego 1, względnie wałka dociskowego 10, zostają odebrane na stół odbiorczy 20 lub doprowadzone do stosu (nieuwidocznione na rysunku).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania odbitek, z których każda posiada treść częściowo jednokową a częściowo zmienną, przez odbijanie z oryginału, zawierającego oba teksty w postaci pisma odwróconego z wierszami, przebiegającymi w kierunku obwodu bębna powielacza rotacyjnego, znamieny tym, że odbijanie odbywa się w dwóch różnych miejscach tego bębna drukującego, a mianowicie w jednym miejscu tak, iż jednakowy tekst oryginału zostaje przeniesiony na większą liczbę zadrukowanych arkuszy, natomiast w innym miejscu tak, iż na każdy zadrukowany arkusz przypada inny tekst oryginału, zmieniający się stale.

2. Powielacz do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamieny tym, że posiada dwa zespoły drukujące, nastawne niezależnie od siebie i równoległe do osi

bębna, zaopatrzone każdy w zwilżacz i wałek dociskowy.

3. Powielacz według zastrz. 2, znamieny tym, że zwilżacz i wałek dociskowy każdego z dwóch zespołów drukujących są umieszczone na wspólnych sankach oraz są przesuwne na wspólnej prowadnicy, przebiegającej równoległe do osi bębna drukującego.

4. Powielacz według zastrz. 2 i 3, znamieny tym, że obydwie zespoły drukujące są nastawne zarówno samoczynnie za pomocą bębna drukującego, jak i ręcznie, przy czym nastawienie zespołu, odbijającego treść zmienną, może odbywać się wierszami lub ustępami.

5. Powielacz według zastrz. 2 — 4, znamieny tym, że posiada samoczynnie działające urządzenie zatrzymowe do ustalania obu zespołów drukujących w danym położeniu drukowania.

6. Powielacz według zastrz. 2 — 5, znamieny tym, że posiada nastawny względem obu zespołów drukujących stół podawczy, który w zależności od potrzeby może być łączony z jednym lub drugim zespołem.

7. Powielacz według zastrz. 2 — 6, znamieny tym, że każdy zwilżacz posiada własny dopływ cieczy, nastawiany samoczynnie i odstawiany niezależnie od innego.

8. Powielacz według zastrz. 7, znamieny tym, że wspólne nastawianie obu dopływów cieczy ze zwilżaczy odbywa się za pomocą pręta obrotowego.

9. Powielacz według zastrz. 7 i 8, znamieny tym, że pręt, służący do wspólnego nastawiania dopływów cieczy, posiada wycięcie wzdłuż osi w postaci wycinka, którego dolna powierzchnia stanowi oparcie końców wrzecion zaworowych, co powoduje, iż przy pokręcaniu pręta wrzeciona te są opuszczane i podnoszone.

Wilhelm Ritterfeld.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

